

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

Warszawa, 14 czerwca 2023 roku

Uczestnicy uroczystości pogrzebowych
śp. Profesor Marii Bokszczanin

Szanowni Państwo!

Z głębokim żalem żegnam Profesor Marię Bokszczanin, wybitną humanistkę, literaturoznawczynię o wielkich zasługach dla polonistyki. Odeszła mistrzyni kilku pokoleń badaczy literatury polskiej, całym sercem oddana swojej pracy i inspirująca innych autentyczną naukową pasją, a przy tym osoba niezwykle serdeczna, ujmująca pogodnym usposobieniem.

Jestem przekonany, że Pani Profesor będzie stale obecna we wspomnieniach osób, którym dane było bliżej Ją poznać. Jej nazwisko pozostanie w spisach odznaczonych Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” oraz Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Przede wszystkim jednak przypominać o Niej będzie Horacjański „trwalszy od spiżu” pomnik, jakim są Jej publikacje autorskie i edytorskie. Obszerny dorobek Zmarłej obejmuje prace, których przedmiotem są m.in. folklor i kołędy polskie, rodzimy renesans, literatura doby reformacji, historia polskiego dramatu, a także życie i piśmiennictwo Adama Mickiewicza, Henryka Sienkiewicza i prof. Juliana Krzyżanowskiego. Szczególnym dokonaniem, uhonorowanym w 2010 roku Nagrodą Edytorską Pen Clubu, jest opracowany pod Jej kierownictwem monumentalny zbiór kilku tysięcy listów autora *Quo vadis*, w tym również wielu wcześniej nieznanych. Osiągnięcia Pani Profesor przez wiele lat współtworzyły renomę Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk, Państwowego Instytutu Wydawniczego i Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza, we władzach którego zasiadała przez kilka kadencji.

Profesor Maria Bokszczanin zasłużyła na wdzięczność i najwyższy szacunek każdego, kto rozumie, jak wielką, jednoczącą rolę odegrał w dziejach naszego narodu język polski, literatura ojczysta oraz niesione przez nią idee i wartości. Dumna niepodległa Polska, czerpiąca mądrość i inspirację ze swojej ponadtysiącletniej historii, cieszy się znów wolnością i niepodległością dzięki temu, że służyły jej z oddaniem kolejne generacje patriotów. Heroicznie odważnych i wiernych, jak ojciec Pani Profesor, Jan Bokszczanin, pułkownik Wojska Polskiego, jeniec Starobielska, zgładzony przez sowieckich oprawców wiosną 1940 roku w Charkowie – oraz tych, którzy, jak jego córka, nie tylko nieustępliwie strzegli skarbcza naszej kultury, ale też poszerzali go o własne dzieła. Ich owocny niezastąpiony trud zachowamy na zawsze we wdzięcznej pamięci.

Krewnym, przyjaciołom, współpracownikom i uczniom Zmarłej składam wyrazy współczucia.

Wieczną nagrodę racz Jej dać, Panie!

Z wyrazami szacunku